

3) Je čl. 21g odst. 2 první pododstavec zákona 241/1990 tak, jak je vykládán ve správní judikatuře, ve vztahu k povinnosti odůvodnění správního aktu zakotvené v článku 3 téhož zákona 241/1990 a sicilského regionálního zákona 10/1991, ve spojitosti s povinností odůvodnění aktů veřejné správy stanovenou v čl. 296 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie, v souladu s článkem 1 zákona 241/1990, kde se stanoví povinnost správních orgánů uplatňovat zásady právního řádu Evropské unie, a následně je slučitelný a přípustný výklad a použití možnosti správy doplnit odůvodnění správního rozhodnutí během soudního řízení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Frankfurt am Main (Německo) dne 29. června 2012 — J. Sebastian Guevara Kamm v. TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

(Věc C-316/12)

(2012/C 295/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Frankfurt am Main

Účastníci původního řízení

Žalobce: J. Sebastian Guevara Kamm

Žalovaní: TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

Předběžná otázka

Je nutno čl. 2 písm. j) nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ vykládat s ohledem na v něm uvedené „přiměřené důvody“ v tom smyslu, že „přiměřené důvody“ mohou být pouze důvody spočívající v osobě cestujícího, jež ohrožují bezpečnost letecké dopravy či ostatních cestujících nebo se týkají jiných, veřejných či smluvních zájmů, anebo mohou být „přiměřenými důvody“ také další důvody, které se netýkají osoby cestujícího, jako jsou především případy vyšší moci?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 5. července 2012 — E.On Energy Trading SE v. Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Věc C-323/12)

(2012/C 295/31)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: E.On Energy Trading SE

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Předběžné otázky

- 1) Je možné osobu povinnou k dani, jejíž hlavní sídlo se nachází v některém jiném členském státě Evropské unie než v Rumunsku a která jmenovala daňového zástupce pro účely DPH v Rumunsku na základě ustanovení vnitrostátních právních předpisů platných před přistoupením Rumunska k Evropské unii, považovat za „osobu povinnou k dani neusazenou v tuzemsku“ ve smyslu článku 1 osmé směrnice Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu — Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku.
- 2) Představuje požadavek, aby právnická osoba nebyla registrovaná pro účely DPH, stanovený v čl. 147b odst. 1 písm. a) zákona č. 571/2003, daňového zákoníku, který provádí ustanovení směrnice, dodatečnou podmínku k těm, které jsou výslovně uvedeny v člancích 3 a 4 [osmé směrnice] a je v případě kladné odpovědi tato dodatečná podmínka povolena s ohledem na článek 6 směrnice?
- 3) Mohou mít ustanovení článku 3 a 4 [osmé směrnice] přímý účinek, to znamená opravňuje splnění podmínek výslovně uvedených v těchto ustanoveních právnickou osobu neusazenou na území Rumunska v souladu s článkem 1 k vrácení DPH, bez ohledu na způsob provedení těchto ustanovení do vnitrostátních právních předpisů?